

ПІРАТСЬКИЙ РИНОК СТАВ ЛІЦЕНЗІЙНИМ. ЧИ СТАНЕ КРАЦЮ ВІДЕОПРОДУКЦІЯ?

Кіно і відеоринки України - цікаве явище. Наш споживач має багатющий вибір - численні кіоски і "розкладки" з відеокасетами щедро забезпечують його усіма закордонними екранними радощами, на які тільки спромоглася фантазія американського виробника. Та життя мінливе. Згадаймо шалену моду на "снікери". Тоді мешканці США знизували плечима: в них цього майже ніхто не їсть. А наш споживач "дорвався", немов до найвищого щастя. Сьогодні уже чимало людей думає, що вітчизняні цукерки значно кращі й безпечніші для здоров'я. Те саме із відеотоваром. Пересичений зарубіжний споживач не рветься до пістряво упакованих відеокасет, в яких півтори години суцільного гуркоту, скреготу, спалахів тощо. Цей товар ринув на наш молодий і незахищений ринок - їжте на здоров'я! І їмо. Тішимося. Особливо люди, які реалізують цей товар купують.

Врешті, держава уже починає звертати увагу на те, що кіно і відеопродукція - це щось суттєве в житті країни, що це не просто нейтральна втіха, особливо для неповнолітніх. І що держава могла б мати із цього потужно розгалуженого ринку якісь гроші і для власного кіно. Але ринок цей сьогодні в руках тіньовиків. 14 листопада 1996 року було прийнято "Доповнення до Кодексу України про адміністративні порушення", де встановлено штрафні санкції за "порушення умов публічного демонстрування і тиражування кіновідео-

фільмів". Настали нові часи - часи юридичного унормування екранного простору.

Щороку в Києві Міжнародна корпорація "Фільммаркет", очолювана Людмилою Горделадзе, проводить торги кіно-відеопродукції "Відкрита зона". 22 - 23 лютого в Українському домі відбувся черговий Фільм-Вернісаж "Відкрита зона-97". Вперше за вісім років колишні відеопідприємці на законних підставах уклали комерційні угоди. У рамках цієї акції відбувся "круглий стіл" на тему "Ліцензійний ринок фільмів та програм для кабельного телебачення і домашнього відео в Україні: становлення, державне врегулювання і розвиток". В ньому взяли участь представники фірм, які мають права на прокат фільмів, а також представники державних і громадських організацій, пов'язані з діяльністю відеоринку.

Представники Міністерства культури і мистецтв повідомили, що продовжують діяльність з організаційного забезпечення нових правових засад обігу відео в Україні (вдосконалення нормативів експертних оцінок відеофільмів і самих процедур надання прокатних посвідчень, запровадження квот національного екранного часу на Українському телебаченні).

Найбільша проблема, яка існує для приватних телевізійних структур, - обмежені технічні можливості, які має Управління кіновідеопрокату і кіно-

мережі Міністерства культури і мистецтв, а звідси - великі строки оформлення прокатних посвідчень, що в свою чергу затримує випуск фільмів в товарообіг.

Не секрет, що вітчизняному виробнику фільмів і прокатнику доводиться жити в умовах жорстокої конкуренції. Парадокс, але права на прокат навіть українських фільмів опиняються у власності фінансово більш спроможних закордонних фірм. Водночас на український ринок надходить багато дешевої та неякісної продукції з-за кордону. Крім того, в Україні діє нераціональна система акцизних зборів та оподаткування відеотоварів, адже вона однакова і для місцевого відеовиробництва і для зарубіжного, а це ставить місцевого виробника у невигідні щодо закордонних конкурентів умови.

Особливу тривогу викликає діяльність тих засобів масової інформації, які рекламують неліцензійну відеопродукцію, що підтримує піратський попит і піратську пропозицію в торгівлі відеопродукцією.

Представники вітчизняного телевізійного бізнесу висловилися за те, аби закони, які регулюють ринок, уточнювалися і доповнювалися відповідними підзаконними актами та організаційно-технічними заходами, які б покращували діяльність ліцензійної, податкової та митно-акцизної ланок відеоринку. Отже вітчизняний кіновідеобізнес твердо вирішив стати на рейки легальності й очікує підтримки.

Кореспондент "Кіно-Театру"